SRI

RAMA CHARITHA

PART 1

BY

M. KAMAKSHI,

Sanskrit Pandit

Price] **1930** [As. 5.

SRI RAMA CHARITHA

PART 1

Select Portions From Raghuvamsa

OF KALIDASA

With Tamil Meaning

BY

M. KAMAKSHI,

SANSKRIT PANDIT,

G. S. T. SCHOOL,

THIRUPPAPULIYUR

Published by

S. K. CHAKRAPANI AYYANGAR

PRINTED AT THE

SRI GOPALA VILASA PRESS,

KUMBAKOKAM

Price] 1930 [As 5.

T-UN-611

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीरामचरितम् ॥

॥ प्रथमो भागः ॥

इदं किल

गणपत्यग्रहार मण्डनायित न्यायवादिगण प्रख्यात-
श्रीपञ्चापगेशार्यतनूजया, पाटलीपुरविराजमान
सार्वभौमकलाशालासंस्कृतपण्डितया

M. कामाक्ष्या

श्रीकालिदासीयरघुवंशमहाकाव्याद्विकलमुचितञ्च
समुद्धृत्य, प्रथमतो व्युत्पित्सूनामुपकाराय
द्राविडभाषाविवरणेन समाकलितं च.

S. K. चक्रपाणि अय्यंगार् महाशयेन

कुंभघोणस्थ-
श्रीगोपालविलास मुद्राक्षरशालायां
मुद्रयित्वा प्रकाशितम्.

मूल्यम् ——— आणकाः पञ्च.

१९३०.

அறிவிப்பு.

அறம் பொருள் இன்பம் மோட்சம் என்கிற பயன்களையும் அவைகளுக்குச்சாதனவழிகளையும் விளக்கிக்காட்டும் பாஷைகளில் ஸம்ஸ்கிருதபாஷை மிகச்சிறந்ததென்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம்.

இந்த பாஷை வெகு பிராசீனம் என்பதை பாஷா சரித்திர ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் தெளிவாய் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அலங்கார சாஸ்திரக்காரர்களும் இந்த பாஷையின் சிறப்பை பலவிதமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். முன்காலத்தில் கார்கி, ஆத்திரேயீ, மைத்திரேயீ, முதலான பெண்மணிகளும் தாங்கள் கற்றறிந்த வேதாந்த விஷயங்களையும் இந்த பாஷையின் வாயிலாகவே வெளியிட்டுச்சிறந்த லோகோபகாரத்தைச்செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையின் பயிர்ச்சி யாவருக்கும் அவசியமே.

மேன்மையான பாஷாபரிசயம் வேண்டுவோர் சிறந்தகவிகளால் இயற்றப்பட்ட காவ்யம் முதலியவைகளை ச்சிறுவயதிலே நன்றாய் கற்று அடிக்கடி சரியானபடி உபயோகித்து வரவேண்டியது முக்கியமாகும்.

இம்மாதிரியாக படிப்பின் பிரயோஜனமான நல்லொழுக்கம் முதலியவைகளை உள்ளபடி அறிந்து நடத்தவேண்டியதற்கு மூலம் மகான்களின் சரித்திரமே என்பது யாவருமறிந்தவிஷயமே.

இந்த ஸம்ஸ்கிருதபாஷையில் காளிதாஸரே கவிகளிற்சிறந்தவர் என்பதை எவர் அறியார். அவருடைய ரகுவம்சம் என்கிற காவ்யம் மிக இனிமையும், தெளிவாக பொருள்களை எடுத்துக்காட்டும்திறமையும் உள்ளதென்று ரஸிகர்க

ளான பெரியோர்கள் அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் தான் ரகுவம்சம் என்னும் காவியத்தை முதன்மையாகச் சிறுவர்களுக்கு நம்பெரியோர்கள் கற்ப்பிப்பது வழக்கமா யிருந்து வருகிறது.

ஸ்ரீராமசரிதமோ நல்வழிகளை நன்றாய்க்காட்டி மனித ர்களை அவ்வழியில் நடத்தும்படி செய்வதில் மிகச்சிறந்ததெ ன்பதை ஒருவரும் மறுக்கமாட்டார்.

ஸம்ஸ்கிருதபாஷாபாண்டித்தியம் நல்லொழுக்கம், என்கிற பிரயோஜனங்களைக்கருதியே காளிதாஸருடைய ரகு வம்சகாவ்யத்திலிருந்து ஸ்ரீ ராமசரிதம் ஸங்கிரகிக்கவேண் டிநேர்ந்தது.

இந்த ராமசரிதம் இரண்டுபாகங்களாக பிறிக்கப்பட்டி ருக்கிறது. அதில் முதலாவது பாகத்தில் ராமன் முதலானவ ர்களின் உற்பத்தி, அவர்களின் விவாகம், ராவணவதம், என் று மூன்று அம்சங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. இந்த புத்த கத்தில் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையைக்கற்கவேண்டியதர்க்குத்தே வையான இலக்கணவிஷயங்களில் (1) உயிர்மெய்யெழுத்து சேர்க்கைவிதிகளும், (2) பதங்களின் சேர்க்கை விதிகளும், (3) பிரயோகங்களின் பிரிவுகளும். (4) வினைச்சொற்களில் சிலவைகளும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கற்கவேண்டிய மாதிரியும் இங்கு காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இதின் இரண்டாவது பாகத்தில் ஸ்ரீராமருடைய கதை யின் மேல் பாகமும், ருக்குமணி, அகல்யா, முதலான பெண்மணிகளின் சரிதமும், முக்கியமான சில பகவத் ஸ்துதிகளும், ஸம்பாஷணப்பிரகாரங்களும், இலக்கணத்தில் முக்கியமான சிலபாகங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த ராமசரிதம் 1- 2. பாகங்களை முன்னிட்டு குழந்தைகளுக்கு ஸம்ஸ்கிருதபாஷை கற்பிக்கப்பட்டால் எளிதில் பாண்டித்தியம் ஏற்படுவதுடன் நல்லொழுக்கம் முதலிய நற்குணங்களும் உறுதியாய் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

போதனாசிரியர் பதத்தின் அனுபவத்தை முன்னிட்டு என்னால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த வழியை கற்றோர்கள் கருணையுடன் அங்கீகரிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

இப்படி,

நல்லொழுக்கத்துடன் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையின்

அபிவிருத்தியில் ஆவலுள்ள,

M. காமாக்ஷீ.

॥ श्रीः ॥

विदितमेवेदं सहृदयानां विदुषां विदुषीणाञ्च — यत्सत्यं बहवः काव्यानि रचयन्ति रचितवन्तश्च. न तेष्वेकस्यापि सुगृहीतनाम्नः कालिदासस्येव विपुलं धवलञ्च यशो जगति प्रसरतीति. किन्तु तत्र कारणं. नन्विदमेव. यत्सरसमेव कर्तव्यान् लोकहितानर्थान् मनोहारिणो निरूपयति. वर्णनाप्रकारश्च अतिसरलेन निरर्थकशब्दाघटनेन रम्यं प्राचीनपथमविजहता सहृदयचेतस्समावर्जकेन वाणीविलासेन विभूषितश्चेति.

एवमेव दाशरथेः श्रीरामस्य चरितमपि प्रत्यहमनुसन्दधतां अनवद्यानात्मगुणान् परिशुद्धानाचारमार्गांश्च परिकल्पयतीति कोवा चेतनो न चेतयते. अत एव वर्धमानेऽपि दोषनिधाने अस्मिन् कलियुगे श्रीमद्रामायणं बहुत्र सेव्यमानं परिपश्यामः.

तथाविधस्य श्रीरामचरितस्य तदुपश्लोकनचतुरस्य कालिदासवचसश्च यन्मेलनं तदिदं अकठोरतां महार्घमणीनां परिमलप्रबन्धं सुवर्णानामिव स्पृहणीयतमं मन्येरन्नेव मान्याः सचेतसः.

अत एव कालिदासप्रणीतात् रघुवंशात् इदं श्रीरामचरितं समुद्धृतं अमृतमिव क्षीरसागरात् यथोचितं यथारसं यथोदन्तं च सहृदयोपदेशसमासादितविवेचनशकलया मनीषया अनयेति साहसमिदं क्षाम्यन्तु रसिकाः. एतादृशस्य रसमेदुरस्य श्रीरामचरितस्य यद्द्राविडभाषया मनागिव विवरणं तत् व्युत्पित्सूनां बालानामबलानाञ्च प्रथमतः संस्कृतभाषाग्रहणे यत्किञ्चिदुपकुर्यादेवेति अध्यापनकर्मसहभुना चापलेन अत्रायोजितम्.

एतदनुगुणं संस्कृतभाषाप्रवेशोपयोगिनोऽपि सन्धिसमासतिङन्तविशेषप्रयोगप्रकारा अत्र साधुनिरूपिताः सन्ति.

अत एवंभूते इदंप्रथमे मामकीने कर्मणि सानुग्रहा भवन्तु दोषज्ञाः गुणग्रहणकुतूहालेनश्चेति प्रार्थयमाना—

रसिकमहाशयानुग्रहपात्रम्.

यम्. कामाक्षी.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीरामचरितम् ॥

प्रथमोंशः ।

पितुरनन्तरमुत्तरकोसलान्समधिगम्य समाधिजितेन्द्रियः ।
दशरथः प्रशशास महारथो यमवतामवतां च धुरि स्थितः ॥१॥

இந்திரிய நிக்ரஹியானவரும் ரக்ஷகர்களுக்கு முதன்மையானவருமான தசரதமகாராஜர் அஜனுக்குப்பிறகு உத்தரகோஸலம் என்ற ராஜ்யத்தைப பரிபாலித்தார். 1

तमलभन्त पतिं पतिदेवताः शिखरिणामिव सागरमापगाः ।
मगधकोसलकेकयशासिनां दुहितरोऽहितरोपितमार्गणम् ॥२॥

மகாபதிவிரதைகளான கௌஸல்யை, சுமித்திரை, கைகேயி என்றவர்கள் நதிகள் ஸமுத்திரத்தை அடைவது போல தசரதரைப் பதியாக அடைந்தார்கள். 2

पृथिवीं शासतस्तस्य पाकशासनतेजसः ।
किञ्चिदूनमनूनर्द्धेः शरदामयुतं ययौ ॥३॥

இந்திரனுக்கு ஸமானமான பராக்கிரமமுள்ள தசரதருக்கு பதினாயிரம் வயது ஆயிற்று. 3

न चोपलेभे पूर्वेषामृणनिर्मोक्षसाधनम् ।
सुताभिधानं स ज्योतिस्सद्यः शोकतमोपहम् ॥४॥

பிதிர் கடனைத்தீர்க்கக்கூடியதும், சோகத்தைப் போக்கக்கூடியதுமான புத்திரஸம்பத்தை அவர் அடையவில்லை. 4

ऋष्यशृङ्गादयस्तस्य सन्तस्सन्तानकाङ्क्षिणः ।
आरेभिरे यतात्मानः पुत्रीयामिष्टिमृत्विजः ॥५॥

ருஷ்யசிருங்கர் முதலான ரிஷிகள் இவ்வரசனுக்கு புத்திரன் வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் புத்திரகாமேஷ்டி என்ற யாகத்தை ஆரம்பித்தார்கள். 5

तस्मिन्नवसरे देवाः पौलस्त्योपप्लुता हरिम् ।
अभिजग्मुर्निदाघार्ताश्छायावृक्षमिवाध्वगाः ॥६॥

யாகம் ஆரம்பித்தகாலத்தில் ராவணனால் பீடிக்கப்பட்ட தேவர்கள் வெயிலினால் துன்புறுகிறவன் நிழலைத்தேடிச் செல்வது போல மஹாவிஷ்ணுவை அடைந்தாகள். 6

प्रणिपत्य सुरास्तस्मै शमयित्रे सुरद्विषाम् ।
भयमप्रलयोद्वेलादाचख्युर्नैरृतोदधेः ॥७॥

தேவர்கள் பகவானை நமஸ்கரித்து அதிக்குரூரமான ராவணனால் உண்டாயிருக்கும் துன்பத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 7

अथ वेलासमासन्नशैलरन्ध्रानुनादिना ।
स्वरेणोवाच भगवान् परिभूतार्णवध्वनिः ॥८॥

பிறகு ஸமுத்திரத்தின் ஒலியைக்கூட நிராகரிக்கக்கூடிய அதிகம்பீரமான தொனியோடு பகவான் பதிலளித்தார். 8

जाने वो रक्षसाक्रान्तावनुभावपराक्रमौ ।
विदितं तप्यमानञ्च तेन मे भुवनत्रयम् ॥९॥

ராவணனால் உங்களுடைய தேஜஸு பராக்ரமம் இவைகள் அபகரிக்கப்பட்டதென்றும் மூவுலகும் துன்புறுத்தப்படுகிறதென்பதையும் அறிவேன். 9

धातारं तपसा प्रीतं ययाचे स हि राक्षसः ।
दैवात्सर्गादवध्यत्वं मर्त्येष्वास्थापराङ्मुखः ॥१०॥

மனிதர்களிடத்தில் உதாஸீன எண்ணமுடைய அவன் தைவப்பிறப்பினுல் மாத்திரம் தனக்கு அபாயம் வரக்கூடாதென்று பிர்மனிடம் கேட்டான். 10

सोऽहं दाशरथिर्भूत्वा रणभूमेर्बलिक्षमम् ।
करिष्यामि शरैस्तीक्ष्णैस्तच्छिरः कमलोच्चयम् ॥११॥

நான் தசரதருக்கு பிள்ளையாகப்பிறந்து யுத்தத்தில் ராவணனுடைய தலைகளைக்கொய்து யுத்தபூமிக்கு புஷ்பார்ச்சனையாகச் செய்கிறேன். 11

रावणावग्रहक्लान्तमिति वागमृतेन सः ।
अभिवृष्य मरुत्सस्यं कृष्णमेघस्तिरोदधे ॥१२॥

கருமேகம் போன்ற பகவான் ராவணனுகிற துர்பிக்ஷத்தினுல் வாடிப்போன பயிர் போன்ற தேவர்களுக்கு தன் வார்த்தை யாகிற அமிர்த மழையைப் பொழிந்து மறைந்தார். 12

पुरुहूतप्रभृतयः सुरकार्योद्यतं सुराः ।
अंशैरनुययुर्विष्णुं पुष्पैर्वायुमिव द्रुमाः ॥१३॥

மரங்கள் புஷ்பங்களினுல் எப்படி காற்றை பகுமானிக்கிறதோ அதுபோல் தங்கள்காரியத்திற்காக அவதரித்த மஹாவிஷ்ணுவை தேவர்கள் தங்கள் அம்சங்களினுல் அனுசரித்தார்கள். 13

अथ तस्य विशांपत्युरन्ते काम्यस्य कर्मणः ।
पुरुषः प्रबभूवाग्नेर्विस्मयेन सहर्त्विजाम् ॥१४॥

தசரதருடைய யாகமுடிவில் ருத்விக்குக்கள் ஆச்சர்யப்

படும்படியாக அக்கினியிலிருந்து ஒரு புருஷன் உண்டா
ஞன். 14

प्राजापत्योपनीतं तदन्नं प्रत्यग्रहीन्नृपः ।
विभेजे वैष्णवं तेजः पत्नीभ्यश्चरुसंज्ञितम् ॥१५॥

தசரதர் அப்புருஷனால் கொடுக்கப்பட்ட பாயஸத்தை தன் பத்தினிகளுக்குப் பகுந்து கொடுத்தார். 15

ताभिर्गर्भः प्रजाभूत्यै दध्रे देवांशसंभवः ॥१६॥

அரசபத்தினிகளினால் தேவாம்சமான கர்ப்பம் தரிக்கப் பட்டது. 16

अथाग्रमहिषी राज्ञः प्रसूतिसमये सती ।
पुत्रं तमोपहं लेभे नक्तं ज्योतिरिवौषधिः ॥१७॥

இரவில் ஜோதிர்லதை முதலான ஒஷதிகள் பிரகாசிப்பதுபோல கௌஸல்யை பிரகாசமுள்ள ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாள். 17

राम इत्यभिरामेण वपुषा तस्य चोदितः ।
नामधेयं गुरुश्चक्रे जगत्प्रथममङ्गलम् ॥१८॥

வசிஷ்டர் அக்குழந்தையின் வடிவத்தைப் பார்த்து உலகிற்குமங்களமான ராமன் என்ற பெயரை வைத்தார். 18

कैकेय्यास्तनयो जज्ञे भरतो नाम शीलवान् ।
जनयित्रीमलंचक्रे यः प्रश्रय इव श्रियम् ॥१९॥

கைகேயி வணக்கம் ஸம்பத்தை அலங்கரிப்பது போல தன்னை அலங்கரிக்கிற மிக்க சீலவானான பரதன் என்றகுமாரனைப்பெற்றாள். 19

सुतौ लक्ष्मण शत्रुघ्नौ सुमित्रा सुषुवे यमौ ।
सम्यगागमिता विद्या प्रबोधविनयाविव ॥२०॥

நன்ருக கற்கப்பட்ட கல்வி ஞானம்வணக்கம் இவைகளை அடைவது போல சுமித்திரை லக்ஷ்மணசத்ருக்னர்என்ற குமாரர்களை அடைந்தாள். 20

परस्पराविरुद्धास्ते तद्रघोरनघं कुलम् ।
अलमुद्योतयामासुर्देवारण्यमिवर्तवः ॥२१॥

ஆறு ருதுக்களும் நந்தவனத்தைப் பிரகாசப்படுத்துவது போல இக்குமாரர்கள் ஒற்றுமையுடன் தங்கள்வம்சத்தைப் பிரகாசப்படுத்தினர்கள். 21

—:* ॥ इति पुत्रसंपत्तिर्नाम प्रथमोंशस्समाप्तः ॥ *:—

॥ श्रीः ॥

श्रीरामचरिते द्वितीयोंशः ॥२॥

कौशिकेन स किल क्षितीश्वरो राममध्वरविघातशान्तये ।
काकपक्षधरमेत्य याचितस्तेजसां हि न वयः समीक्ष्यते ॥१॥

விசுவாமித்திரர் யாகத்திற்கு நேரும் இடையூரை நிவர்த்திசெய்வதற்காக சிறுகுழந்தையான ஸ்ரீராமரையே விரும்பினர். பராக்கிரமிகள் விஷயத்தில் வயதை கவனிக்கவேண்டாமல்லவா! 1

कृच्छ्रलब्धमपि लब्धवर्णभाक्तं दिदेश मुनये सलक्ष्मणम् ।
अप्यसुप्रणयिनां रघोः कुले न व्यहन्यत कदाचिदर्थिता ॥२॥

தசரதராஜர் மிக்கசிரமப்பட்டு புத்திரர்களை அடைந்திருந்த போதினும் லக்ஷ்மண ஸஹாயியாக ராமனை அனுப்பினர். ரகுவின்குலத்தில் பிராணனை யாசித்தால் கூட யாசகர்கள் இஷ்டம் நிறைவேருமல்போகுமா? 2

तौ पितुर्नयनजेन वारिणा किञ्चिदुक्षितशिखण्डकावुभौ ।
धन्विनौ तमृषिमन्वगच्छतां पौरदृष्टिकृतमार्गतोरणौ ॥३॥

தகப்பனாரால் ஆனந்தக் கண்ணீரோடு அனுப்பப்பட்ட அக்குழந்தைகள் புரஜனங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க விசுவாமித்திரரை பின்தொடர்ந்து நடந்தார்ள், 3

ज्यानिनादमथ गृह्णती तयोः प्रादुरास बहुलक्षपाच्छविः ।
ताटका चलकपालकुण्डला कालिकेव निबिडा बलाकिनी ॥४॥

மண்டையோட்டை காதணியாக அணிந்துகொண்டு கருமேகம் போன்ற தோற்றத்தையுடைய தாடகை என்பவள் ராம லக்ஷ்மணர்களுடைய நாணின் சப்தத்தைக்கேட்டு வெளிப்புறப்பட்டாள். 4

उद्यतैकभुजयष्टिमायतीं श्रोणिलम्बिपुरुषान्त्रमेखलाम् ।
तां विलोक्य वनितावधे घृणां पत्रिणा सह मुमोच राघवः ॥५॥

அடிப்பதற்காக மேல்தூக்கியகையை உடையவளும் மனிதர் நரம்பை ஒட்டியாணமாக அணிந்தவளுமான அவளைப்பார்த்து ஸ்ரீராமர் கொஞ்சமும் தயவில்லாமல் அம்பை எய்தார். 5

बाणभिन्नहृदया निपेतुषी सा स्वकाननभुवं न केवलाम् ।
विष्टपत्रयपराजयस्थिरां रावणश्रियमपि व्यकम्पयत् ॥ ६॥

தாடகை பாணத்தினால் அடிப்பட்டு கீழே விழுந்தவுடன் அக்காட்டை மாத்திரம் அதிரச்செய்யவில்லை, ஆனால் தன் தமையனான ராவணனுடைய ஜெயலெக்ஷ்மியையும் நடுங்கச்செய்தாள். 6

वीक्ष्य वेदिमथ रक्तबिन्दुभिर्बन्धुजीवपृथुभिः प्रदूषिताम् ।
संभ्रमोऽभवदपोढकर्मणामृत्विजां च्युतविकङ्कतस्रुचाम् ॥७॥

பிறகு பெரிய ரத்தத்துளிகளால் கெடுக்கப்பட்ட யாக பூமியைப்பார்த்து யாகத்தைச் செய்விப்பவர்களுக்கு கைபி னின்றும் பாத்திரங்கள் கீழேவிழும்படி பெரிய பரபரப்பு உண்டாயிற்று. 7

उन्मुखस्सपदि लक्ष्मणाग्रजो बाणमाश्रयमुखात्समुद्धरन् ।
रक्षसां बलमपश्यदम्बरे गृध्रपक्षपवनेरितध्वजम् ॥८॥

உடனே ஸ்ரீராமன் அம்புராதூணியிலிருந்து பாணத் தை எடுத்துக்கொண்டே ஆகாயத்திலுள்ள ராக்ஷஸசேனை யைப்பார்த்தார். 8

तत्र यावधिपती मखद्विषां तौ शरव्यमकरोत्स नेतरान् ।
किं महोरगविसर्पिविक्रमो राजिलेषु गरुडः प्रवर्तते ॥९॥

அந்த சேனையில் ஸ்ரீராமர் சுபாகு மாரீசர் என்ற இர ண்டு ராக்ஷஸர்களைத்தன் பாணத்திற்கிலக்காக்கினர். மற்ற வர்களை பொருட்படுத்தவில்லை. 9

सोऽस्त्रमुग्रजवमस्त्रकोविदस्सन्दधे धनुषि वायुदैवतम् ।
तेन शैलगुरुमप्यपातयत्पाण्डुपत्रमिव ताटकासुतम् ॥१०॥

அஸ்திரவித்தையில் தேர்ச்சியுடைய ராமர் தாடகையின் பிள்ளையான மாரீசனை வாய்வஸ்திரத்தினல் அதிதூரத்தில் வீழ்த்தினர். 10

यस्सुबाहुरिति राक्षसोऽपरस्तत्रतत्र विससर्प मायया ।
तं क्षुरप्रशकलीकृतं कृती पत्रिणां व्यभजदाश्रमाद्बहिः ॥११॥

ஸ்ரீராமர் ஸுபாஹு என்ற மற்ருெரு ராக்ஷஸனை கத்தியினல் துண்டித்து பக்ஷிகளுக்கிரையாக்கினர். 11

इत्यपास्तमखविघ्नयोस्तयोः सांयुगीनमभिनन्द्य विक्रमम् ।
ऋत्विजः कुलपतेर्यथाक्रमं वाग्यतस्य निरवर्तयन्क्रियाः ॥१२॥

யாகம் செய்விக்கிறவர்கள் யாகத்தின் இடையூறைப் போக்கின ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களுடைய வீரச்செயல்களை புகழ்ந்து விதிப்படி யாகத்தை நிறைவேற்றினார்கள். 12

तं न्यमन्त्रयत संभृतक्रतुः मैथिलस्स मिथिलां व्रजन्वशी ।
राघवावपि निनाय बिभ्रतौ तद्धनुश्रवणजं कुतूहलम् ॥१३॥

இச்சமயத்தில் ஜனகர் தன் யாகத்திற்காக விசுவாமித்திரரை அழைத்தார், விசுவாமித்திரர் ஜனகருடைய வில்லைப் பார்க்க விருப்பமுள்ள ராம லக்ஷ்மணர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு சென்றார். 13

यूपवत्यवसिते क्रियाविधौ कालवित्कुशिकवंशवर्धनः ।
राममिष्वसनदर्शनोत्सुकं मैथिलाय कथयांबभूव सः ॥१४॥

விச்வாமித்திரர் ஜனகருடைய யாகம் முடிந்த பிறகு வில்லு விஷயமான ராமனுடைய ஆசையை ஜனகருக்குத் தெரியப்படுத்தினார். 14

अब्रवीच्च भगवन्मतङ्गजैर्यद्बृहद्भिरपि कर्मदुष्करम् ।
तत्र नाहमनुमन्तुमुत्सहे मोघवृत्ति कलभस्य चेष्टितं ॥१५॥

ஜனகர் பெரியயானையால் செய்யமுடியாத காரியத்திற்கு குட்டியானையைஅனுப்புவதுபோல் இந்த வில்விஷயத்திற்கு ராமனை ஏர்ப்பாடுசெய்ய நான் முற்படவில்லை என்றார். 15

प्रत्युवाच तमृषिर्निशम्यतां सारतोयमथवा कृतं गिरा ।
चाप एव भवतो भविष्यति व्यक्तशक्तिरशनिर्गिराविव ॥१६॥

விச்வாமித்திரர் ராமன் பலத்தைப் பார்க்கலாம், வீண் வார்த்தைவேண்டாம். இடிபர்வதத்தில் தனது சக்தியை காட்டுவதுபோல் ராமன் வில்லில் தன் சக்தியை தெரியப்படுத்துவான், என்று ஜனகருக்கு உரைத்தார். 16

आततज्यमकरोत्ससंदा विस्मयस्तिमितनेत्रमीक्षितः ।
शैलसारमपिनातियत्नतः पुष्पचापमिव पेशलं स्मरः ॥१७॥

ராமர் புஷ்பமயமான வில்லில் மன்மதன் நாணேத்து வதுபோல் எளிதாகவே அந்த வில்லில் நாணேத்தினர் 17

दृष्टसारमथरुद्रकार्मुके वीर्यशुल्कमभिनन्द्य मैथिलः ।
राघवाय तनयामयोनिजां रूपिणीं श्रियमिव न्यवेदयत् ॥१८॥

ஜனகர் ராமனுடைய வீரச்செய்கையைப் பார்த்து சந்தோஷித்து மகாலெக்ஷ்மிக்கொப்பான தன் பெண்ணே அவருக்குக் கொடுத்தார் 18

प्राहिणोच्चमहितं महाद्युतिः कोसलाधिपतये पुरोधसं ।
भृत्यभावि दुहितुः परिग्रहाद्दिश्यतां कुलमिदं निमेरिति ॥१९॥

ஜனகர் புரோகிதர் மூலமாய் தசரதருக்கு என்பெண் தங்களுக்கு நாட்டுப்பெண்ணுகிறபடியால் எங்கள் வம்சம் தங்களுக்கு அடிமையாயின என்று செய்தி அனுப்பினர். 19

तस्य कल्पितपुरस्क्रियाविधेश्शुश्रुवान्वचनमग्रजन्मनः ।
आससाद मिथिलां स वेष्टयन् पीडितोपवनपादपां बलैः॥२०॥

தசரதர் புரோகிதர்மூலம் கல்யாண ஸமாசாரமறிந்து தன்பரிவாரங்களோடு மிதிலையை அடைந்தார். 20

तौ समेत्य समयस्थिताबुभौ भूपती वरुणवासवोपमौ ।
कन्यकातनयकौतुकक्रियां स्वप्रभावसदृशीं वितेनतुः ॥२१॥

ஜனகரும் தசரதரும் மணமக்களுடைய விவாககாரியத்தை தங்கள் தங்கள்கௌரவத்திற்குச் சரியானபடி நடத்தினர்கள். 21

पार्थिवीमुदवहद्रघूद्वहो लक्ष्मणस्तदनुजामथोर्मिलाम् ।
यौ तयोरवरजौ बरौजसौ तौ कुशध्वजसुते सुमध्यमे ॥२२॥

ஸ்ரீராமர் ஸீதையையும் லக்ஷ்மணர் ஊர்மிளையையும் ஜனகருடைய தம்பி குசத்வஜர் என்பவருடைய பெண்களான மாண்டவீ, சுருதகீர்த்தி, என்பவர்களை முறையே பரத சத்ருக்கனர்களும் விவாகம்செய்து கொண்டார்கள். 22

एवमात्तरतिरात्मसंभवांस्तान्निवेश्य चतुरोपि तत्र सः ।
अध्वसु त्रिषु विसृष्टमैथिलः स्वां पुरीं दशरथो न्यवर्तत ॥२३॥

தசரதர் வெகு சந்தோஷத்தோடு நான்கு பிள்ளைகளுக்கும் விவாகத்தை முடித்துக்கொண்டு தன் நகரத்தைநோக்கிச்சென்றார். 23

तत्र वर्त्मनि हठादुपागतं भार्गवं यदजयत्सुतस्तदा ।
तेन निर्वृतिमवाप भूमिपः को न तुष्यति विजित्वरे सुते ॥२४॥

ஸ்ரீராமர் நகருக்குச்செல்லுகையில் வழியில் பலாத்காரமாக வந்த பரசுராமனை ஜயித்ததினால் தசரதர் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தார். 24

अथ पथि गमयित्वा क्लृप्तरम्योपकार्ये
कतिचिदवनिपालः शर्वरीः शर्वकल्पः ।
पुरमविशदयोध्यां मैथिलीदर्शिनीनां
कुवलयितगवाक्षां लोचनैरङ्गनानाम् ॥२५॥

பிறகு தசரதர் வழியில் ஆங்காங்குள்ள விடுதிகளில் மக்கள் மருமக்களோடு தங்கி, ஸீதையைப் பார்க்க விரும்பிய நகரஜனங்களால் சூழப்பட்ட அயோத்தியை அடைந்தார். 25

—:※ ॥ इति विवाहविधानं नाम द्वितीयोंशः समाप्तः ॥ ※:—

॥ श्रीः ॥

श्रीरामचरिते तृतीयोंशः ॥२॥

निर्विष्टविषयस्नेहः स दशान्तमुपेयिवान् ।
आसीदासन्ननिर्वाणः प्रदीपार्चिरिवोषसि ॥१॥

எண்ணை இல்லாமல் வெடியர்கால தீபம் மங்குவது போல தசரதர் முதிர்ந்தவயதில் முடிவை அடைய ஆயத்தமாயிருந்தார். (1)

तं कर्णमूलमागत्य पलितच्छद्मना जरा ।
कैकेयीशंकयेवाह रामे श्रीर्न्यस्यतामिति ॥२॥

தசரதருக்கு வந்த கிழத்தனம் ராமருடைய பட்டாபிஷேகத்தை அவருக்கு நினைப்பு மூட்டிற்று. (2)

तस्याभिषेकसंभारं कल्पितं क्रूरनिश्चया ।
दूषयामास कैकेयी शोकोष्णैः पार्थिवाश्रुभिः ॥३॥

கொடூரமான எண்ணத்தையுடைய கைகேயீ தசரதரின் கண்ணீருனல் ராமன் பட்டாபிஷேக ஏர்ப்பாடுகளை நாசம் செய்தாள். (3)

सा किलाश्वासिता चण्डी भर्त्रा तत्संश्रुतौ वरौ ।
उद्ववामेन्द्रसिक्ताभूर्बिलमग्नाविवोरगौ ॥४॥

மழை பெய்தவுடன் புத்திலிருந்து பாம்பு கிளம்புவது போல் கணவனுல் சமாதானமடைந்த கைகேயீ அவருல் முன் தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட இரண்டு வரங்களையும் கேட்க நிச்சயித்தாள், (4)

तयोश्चतुर्दशैकेन रामं प्राव्राजयत्समाः ।
द्वितीयेन सुतस्यैच्छत् वैधव्यैकफलां श्रियं ॥५॥

அவைகளில் ஒன்றினால் பரதனுக்கு முடிசூட்டவேண்டுமென்றும் மற்றொன்றினால் பதினான்கு வருஷம் ராமன் வனவாஸம் செய்யவேண்டுமென்றும் விரும்பினாள். (5)

पित्रा दत्तां रुदन् रामः प्राङ्महीं प्रत्यपद्यत ।
पश्चाद्वनाय गच्छेति तदाज्ञां मुदितोऽग्रहीत् ॥६॥

ஸ்ரீராமர் இளவரசு பட்டத்தை காட்டிலும் காட்டுக்குப்போகவேணுமென்கிற தகப்பனாருடைய வார்த்தையை சந்தோஷத்தோடு அங்கீகரித்தார். (6)

स सीतालक्ष्मणसखः सत्याद्गुरुमलोपयन् ।
विवेश दण्डकारण्यं प्रत्येकञ्च सतां मनः ॥७॥

ஸ்ரீராமர் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களோடு கூட தகப்பனாரின் வார்த்தையை செய்வதற்க்காக தண்டகாரண்ணியம் சென்றார். (7)

राजापि तद्वियोगार्तः स्मृत्वा शापं स्वकर्मजम् ।
शरीरत्यागमात्रेण शुद्धिलाभममन्यत ॥८॥

தசரதர் தனது தீவினையினால் உண்டான சாபத்தை நினைத்து தன் சரீரத்தை விட்டார். (8)

श्रुत्वा तथाविधं मृत्युं कैकेयीतनयः पितुः ।
मातुर्नकेवलं स्वस्याः श्रियोऽप्यासीत्पराङ्मुखः ॥९॥

பரதன் தசரதருக்கு நேர்ந்தமரணத்தைக் கேட்டு தன் தாயாரிடத்தில் உதாஸீனமாயிருந்தது போல அவளால்வந்த ராஜ்ய லக்ஷ்மியிடமும் உதாஸீனமாயிருந்தான். (9)

चित्रकूटवनस्थश्च कथितस्स्वर्गतिर्गुरोः ।
लक्ष्म्यानिमन्त्रयांचक्रे तमनुच्छिष्टसंपदा ॥१०॥

பரதன் சித்திரகூடத்திலிருக்கும் ராமரிடம் தகப்பனுருடைய மரணத்தை தெரிவித்து பிறகு ராமரை ராஜ்யத்திற்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான். (10)

तमशक्यमपाक्रष्टुं निदेशात्स्वर्गिणः पितुः ।
ययाचे पादुके पश्चात् कर्तुं राज्याधिदैवते ॥११॥

பரதன் பிதாவின் வாக்கியத்தினின்றும், வழுவாத ஸ்ரீராமரிடமிருந்து முடிவில் ராஜ்யமாளுவதர்க்காக பாதுகையை யாசித்தான். (11)

स विसृष्टस्तथेत्युक्त्वा भ्रात्रा नैवाविशत्पुरीम् ।
नन्दिग्रामगतस्तस्य राज्यं न्यासमिवाभुनक् ॥१२॥

பாதுகையைப் பெற்று வந்த பரதர் நந்திகிராமத்திலேயே இருந்துகொண்டு ராஜ்யத்தை பரிபாலித்தார். (12)

रामस्त्वासन्नदेशत्वात् भरतागमनं पुनः ।
आशंक्योत्सुकसारंगां चित्रकूटस्थलीं जहौ ॥१३॥

ஸ்ரீராமர் நந்திகிராமம் சமீபத்திலிருப்பதினால் மருபடியும் பரதன் வருவானென்று சந்தேகித்து சித்திரகூடத்தை விட்டு புறப்பட்டார். (13)

सन्ध्याभ्रकपिशस्तस्य विराधो नाम राक्षसः ।
अतिष्ठन्मार्गमावृत्य रामस्येन्दोरिव ग्रहः ॥१४॥

சந்திரனை ராகு தடுப்பதுபோல் விராதன் என்ற ராக்ஷஸன் ஸ்ரீராமரை எதிர்த்தான். (14)

तं विनिष्पिष्य काकुत्स्थौ पुरा दूषयति स्थलीम् ।
गन्धेनाशुचिना चेति वसुधायां निचख्नतुः ॥१५॥

ராமலக்ஷ்மணர்கள் அவனை நொருக்கி துர்நாத்தமில்

லாமலிருக்கவேண்டுமென்று பூமியில் புதைத்து விட்டார்கள். (15)

पञ्चवट्यां ततो रामः शासनात्कुंभजन्मनः ।
अनपोढस्थितिस्तस्थौ विन्ध्याद्रिः प्रकृताविव ॥१६॥

பிறகு ஸ்ரீராமர் வெகுநாள் வரையில் பஞ்சவடியில் வந்து வஸித்தார். [I6]

रावणावरजा तत्र राघवं मदनातुरा ।
अभिपेदे निदाघार्ता व्यालीव मलयद्रुमम् ॥१७॥

வெய்யில் தாங்காமல் பாம்பு சந்தன மரத்தை அடைவதுபோல் சூர்ப்பனகை காமத்தினால் துன்புறுத்தப்பட்டு ராமரிடம் வந்தாள். [17]

पर्णशालामथ क्षिप्रं विकृतासिः प्रविश्य सः ।
वैरूप्यपौनरुक्त्येन भीषणां तामयोजयत् ॥१८॥

லக்ஷ்மணன் பர்ணசாலையிலிருந்து கத்தியோடு வெளியில் வந்து சூர்ப்பனகையை அவலக்ஷணமாகச் செய்தான். (I8)

प्राप्य चाशु जनस्थानं खरादिभ्यस्तथाविधम् ।
रामोपक्रममाचख्यौ रक्षःपरिभवं नवम् ॥१९॥

அவள் அதிசீக்கிரமாக ஜனஸ்தானமென்னுமிடம்வந்து கரன் முதலியவர்களிடத்தில் ராமனால் உண்டான ராக்ஷஸாவமானத்தை தெரிவித்துக் கொண்டாள். [19]

उदायुधानापततस्तान् दृप्तान्प्रेक्ष्य राघवः ।
निदधे विजयाशंसां चापे सीताञ्च लक्ष्मणे ॥२०॥

ஸ்ரீராமர் யுத்தஸன்னகத்தோடு அதிவேகமாய் வருகிற ராக்ஷஸர்களைப்பார்த்து ஸீதையை லக்ஷ்மணனிடம் ஒப்புவித்து விட்டு வில்லை எடுத்துக்கொண்டு வெளி வந்தார் [20]

राघवास्त्रविदीर्णानां रावणं प्रति रक्षसाम् ।
तेषां शूर्पणखैवैका दुष्प्रवृत्तिहराऽभवत् ॥२१॥

ராமரால் அதமாக்கப்பட்ட கரன்முதலான ராக்ஷஸர்களுடைய கதைகளை ராவணனிடம் தெரிவிப்பதற்காக சூர்பனகை ஒருவள் பாக்கியாக மீந்தாள். (21)

निग्रहात्स्वसुराप्तानां वधाच्च धनदानुजः ।
रामेण निहितं मेने पदं दशसु मूर्धसु ॥२२॥

லங்கேசன் சூர்ப்பனகையின் மானபங்கத்தையும் கரன் முதலியோர்களின் நாசத்தையும்கேட்டு தன்தலைகளை ராமன் மெதித்ததாக நினைத்தான். [22]

रक्षसा मृगरूपेण वञ्चयित्वा स राघवौ ।
जहार सीतां पक्षीन्द्रप्रयासक्षणविघ्नितः ॥२३॥

ராவணன் மானுருவெடுத்த மாரீசனால் ராமலெக்ஷ்மணர்களை ஏமாத்தி ஸீதையை எடுத்துச்செல்லும் சமயத்தில் எதிர்த்த ஜடாயுவை அடித்துத்தள்ளினான். [25]

तौ सीतान्वेषिणौ गृध्रं लूनपक्षमपश्यताम् ।
स रावणहृतां ताभ्यां वचसाचष्ट मैथिलीम् ॥२४॥

ஸீதையை தேடிவந்த ராமலக்ஷ்மணர்கள் சாகும் தருவாயிலிருந்த ஜடாயுவைப்பார்த்தார்கள். ஜடாயு முடிவில் ராவணன் ஸீதையை கொண்டுபோகிறான் என்று தெறிவித்தது. (24)

वधनिर्धूतपापस्य कबन्धस्योपदेशतः ।
मुमूर्छ सख्यं रामस्य समानव्यसने हरौ ॥२५॥

ராமனால் வதமடைந்து பாபங்களைபோக்கின கபந்தனுடைய உபதேசத்தால் ராமர் தன்னைப்போல் துக்கமுள்ள சுக்ரீவனிடம் சினேகம்செய்தார். (25)

सहत्वा वालिनं वीरस्तत्पदे चिरकांक्षिते ।
धातोस्थान इवादेशं सुग्रीवं सन्यवेशयत् ॥२६॥

ஸ்ரீராமர் வாலியைக்கொன்று அவனுடைய ராஜ்யத்தில் சுக்ரீவனுக்குப் பட்டமளித்தார், 26

इतस्ततश्च वैदेहीमन्वेष्टुं भर्तृचोदिताः ।
कपयश्चेरुरार्तस्य रामस्येव मनोरथाः ॥२७॥

சுக்ரீவனால் அனுப்பப்பட்ட குரங்குகள் ராமனுடைய எண்ணம்போல் இங்குமங்கும் ஸீதையைத் தேடுவதர்க்காக அலைந்தன. (27)

प्रवृत्तावुपलब्धायां तस्यास्संपातिदर्शनात् ।
मारुतिस्सागरं तीर्णः संसारमिव निर्ममः ॥२८॥

ஹனுமார் ஸம்பாதி இடமிருந்து ஸீதையின் இருப்பிடத்தை அறிந்தவுடன் துறவி ஸம்ஸாரத்தை கடப்பது போல் ஸமுத்திரத்தைக்கடந்தார். (28)

दृष्टा विचिन्वता तेन लङ्कायां राक्षसीवृता ।
जानकीविषवल्लीभिः परितेव महौषधिः ॥२९॥

ஹனுமான் விஷக்கொடிகளால் சூழப்பட்ட மருந்துக் கொடியைக் காண்பதுபோல் அரக்கிகளால் சூழப்பட்ட ஸீதையைக் கண்டான். (29)

तस्यै भर्तुरभिज्ञान मङ्गुलीयं ददौ कपिः ।
प्रत्युद्गतमिवानुष्णैस्तदानन्दाश्रुबिन्दुभिः ॥३०॥

ஹனுமான் ஸீதைப்பார்த்து சந்தோஷிக்கக்கூடிய ஸ்ரீராமருடைய மோதிரத்தை அடையாளமாக ஸீதையிடம் கொடுத்தார். (30)

निर्वाप्य प्रियसन्देशैस्सीतामक्षवधोद्यतः ।
स ददाह पुरीं लङ्कां क्षणसोढारिनिग्रहः ॥३१॥

ஹநுமார் ஸ்ரீராமருடையசைதிகளைச் சொல்லி ஸீதையை சமாதானம் செய்து அக்ஷகுமாரனை வதைத்து கொஞ்சகாலம் பிரம்மாஸ்திரத்தினுல் கட்டுண்டு பிறகு இலங்கையை கொளுத்தினுர். (31)

प्रत्यभिज्ञानरत्नञ्च रामायादर्शयत्कृती ।
हृदयं स्वयमायातं वैदेह्या इव मूर्तिमत् ॥३२॥

ஹநுமான் ஸீதையின் மனமே உருவெடுத்து வந்தது போன்ற ஸீதையினுடைய மோதிரத்தை ராமனிடம் அளித்தார். (32)

श्रुत्वा रामः प्रियोदन्तं मेने तत्संगमोत्सुकः ।
महार्णवपरिक्षेपं लङ्कायाः परिखालघुम् ॥३३॥

ஸீதையை அடைய விருப்பமுள்ள ராமர் அவளுடைய விருத்தாந்தங்களை கேட்டு லங்கையைச் சூழ்ந்திருக்கும் சமுத்திரத்தைச் சிறிய அகிழுபோல் எண்ணினுர். (33)

निविष्टमुदधेः कूले तं प्रपेदे विभीषणः ।
स्नेहाद्राक्षसलक्ष्म्येव बुद्धिमाविश्य चोदितः ॥३४॥

ராவணலக்ஷ்மியினுல் தாண்டப்பட்டவர்போன்ற விபீஷணர் சமுத்திரத்தின் கறைக்குவந்த ஸ்ரீராமரைச் சரணமடைந்தார். (34)

तस्मै निशाचरैश्वर्यं प्रतिशुश्राव राघवः ।
काले खलु समारब्धाः फलं बध्नन्ति नीतयः ॥३५॥

ஸ்ரீராமர் ஏற்றகாலத்தில் சரணமடைந்த விபீஷணனுக்கு இலங்காராஜ்யத்தை பட்டமளிப்பதாக வாக்களித்தார். (35)

स सेतुं बन्धयामास प्लवगैर्लवणांभसि ।
तेनोत्तीर्य पथा लङ्कां रोधयामास वानरैः ॥३६॥

ஸ்ரீராமர் வானரங்களால் கட்டப்பட்ட அணையினுல் சமுத்திரத்தைக் கடந்து லங்கையை முற்றிகை போட்டார்

रणः प्रववृते तत्र भीमः प्लवगरक्षसां ।
दिग्विजृंभितकाकुत्स्थपौलस्त्यजयघोषणः ॥३७॥

வானரங்களும் ராக்ஷஸர்களும் (முறையே) ராமன்ஜயிக்கிறுன். ராவணன் ஜயிக்கிறுன் என்கிற பேரிறைச்சலுடன் பெரும்போர் நடத்தின. [37)

अथरामशिरश्छेददर्शनोद्भ्रान्तचेतनाम् ।
सीतां मायेति शंसन्ती त्रिजटा समजीवयत् ॥३८॥

திருச்சடை வெட்டுண்ட ராமன் தலையைப்பார்த்துதுக்கித்த ஸீதையை இது உண்மையல்ல மாயை என்று சொல்லி தேற்றினுள். (38)

गरुडापातविश्लिष्टमेघनादास्त्रबन्धनः ।
दाशरथ्योः क्षणक्लेशः स्वप्नवृत्त इवाऽभवत् ॥३९॥

ராமலக்ஷ்மணர்களின் பேரில் இந்திரஜித்தால் போடப்பட்ட நாகபாசம் கருடனுல் அறுக்கப்பட்டவுடன் அவர்களுக்கு கட்டுண்டதுக்கம் ஸ்வபனம்போல ஆச்சுது. (39)

ततो विभेद पौलस्त्यः शक्त्या वक्षसि लक्ष्मणम् ।
स मारुतिसमानीतमहौषधिहृतव्यथः ॥४०॥
निनादं मेघनादस्य धनुश्चेन्द्रायुधप्रभम् ।
मेघस्येव शरत्काले न किंचित्पर्यशेषयत् ॥४१॥

பிறகு இந்திரஜித்து லக்ஷ்மணன் பேரில் சக்திஅஸ்திரத்தை எறிந்தான். ஹனுமானால் கொண்டுவரப்பட்ட மூலிகையினால் உபத்திரவம் நீங்கின லக்ஷ்மணன் இந்திரஜித்தை நாசம் செய்தான். (40-41)

कुंभकर्णः कपीन्द्रेण तुल्यावस्थः स्वसुः कृतः
रुरोध रामं शृङ्गीव टङ्कच्छिन्नमनश्शिलः ॥४२॥

சுக்ரீவனால் மூக்கறுக்கப்பட்ட கும்பகர்ணன் பர்வதம் போல் ராமனை எதிர்த்தான், (42)

अकाले बोधितो भ्रात्रा प्रियस्वप्नोभवान्वृथा ।
रामेषुभिरितीवासौ दीर्घनिद्रां प्रवेशितः ॥४३॥

தூக்கத்தில் ஆசையுள்ள உன்னை ராவணன் எழுப்பிவிட்டான். உனக்கு தூக்கத்தில் ஆசை குறைய வேண்டாம் என்று சொல்லுவதுபோல் ராமருடைய பாணங்கள் மீளாத் தூக்கமாகிய மரணத்தை அளித்தன. (43)

निर्ययावथ पौलस्त्यः पुनर्युद्धाय मन्दिरात् ।
अरावणमरामं वा जगदद्येति निश्चितः ॥४४॥

பிறகு ராவணன் உலகில் ராமனோ. ராவணனோ இல்லாமலாகவேண்டுமென்ற திடநிச்சயத்துடன் யுத்தத்திற்கு புறப்பட்டான். (44)

रामं पदातिमालोक्य लङ्केशञ्च वरूथिनं ।
हरियुग्यं रथं तस्मै प्रजिघाय पुरन्दरः ॥४५॥

ராவணன் ரதத்திலிருக்க ஸ்ரீராமர் பாதசாரியாயிருப்பது சரியல்லவென்று நினைத்து இந்திரன் ராமனுக்கு ஓர் ரதத்தை அனுப்பினான். (45)

वचसैव तयोर्वाक्यमस्त्रमस्त्रेण निघ्नतोः ।
अन्योन्यजयसंरंभो ववृधे वादिनोरिव ॥४६॥

ஒருவருக்கொருவர் பேச்சினாலும் ஆயுதங்களாலும் தங்கள் ஜயத்தை கூறிக்கொண்டார்கள். (46)

अमोघं सन्दधे चास्मै धनुष्येकधनुर्धरः ।
ब्राह्ममस्त्रं प्रियाशोकशल्यनिष्कर्षणौषधम् ॥४७॥

ஸ்ரீராமர் ஸீதையின் துயரத்தை தீர்க்கக்கூடியதும் நிச்சயமான பிரயோஜனத்தை அளிக்கக்கூடியதுமான பிரமாஸ்திரத்தை ராவணன்பேரில் போட்டார். (47)

तेन मंत्रप्रयुक्तेन निमेषार्धादपातयत् ।
स रावणशिरःपङ्क्तिमज्ञातव्रणवेदनाम् ॥४८॥

ஸ்ரீராமர் மந்திரத்தோடு விடப்பட்ட பிரம்மாஸ்திரத்தால் ராவணனுடைய தலைகளை அறுத்து வீழ்த்தினார். (48)

अथ मदगुरुपक्षैर्लोकपालद्विपानां
अनुगतमलिबृन्दैर्गण्डभित्तीर्विहाय ।
उपनतमणिबन्धे मूर्ध्नि पौलस्त्यशत्रोः
सुरभि सुरविमुक्तं पुष्पवर्षं पपात ॥४९॥

தேவர்கள் அப்பொழுது ராமருடைய சிரஸில் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். (49)

रघुपतिरपि जातवेदोविशुद्धां प्रगृह्य प्रियां
प्रियसुहृदि विभीषणे संगमय्य श्रियं वैरिणः ।
रविसुतसहितेन तेनानुयातस्ससौमित्रिणा
भुजविजितविमानरत्नाधिरूढः प्रतस्थे पुरीम् ॥५०॥

ஸ்ரீராமர் அக்னிபிரவேசத்தால் பரிசுத்தமடைந்த ஸீதையோடு கூட விபீஷணருக்கு லங்காராஜ்யத்தில் பட்டம்

சூட்டி பிறகு லக்ஷ்மண சுக்ரீவன் முதலானவர்களுடன் புஷ்பகவிமானத்தில் அயோத்திக்கு புறப்பட்டார். (50

इक्ष्वाकुवंशगुरवे प्रयतः प्रणम्य
सभ्रातरं भरतमर्घ्यपरिग्रहान्ते ।
पर्यश्रुरस्वजत मूर्धनि चोपजिघ्रौ
तद्भक्त्यपोढपितृराज्यमहाभिषेके ॥५१॥

ராமன் அயோத்திவந்து வஸிஷ்டரை நமஸ்கரித்து தம்பியுடன் பரதனால்செய்யப்பட்ட வந்தனுதிகளை அங்கீகரித்து பரதனிடம் விசேஷ அன்புபாராட்டினார். (51

अथाभिषेकं रघुवंशकेतोः प्रारब्धमानन्दजलैर्जनन्योः ।
निर्वर्तयामासुरमात्यवृद्धाः तीर्थाहृतैः काञ्चनकुंभतोयैः ॥५२॥

பிறகு மந்திரிகள் ராமனுடைய தாய்மார்களால் ஆனந்த கண்ணீரோடு ஆரம்பிக்கப் பட்ட ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தை பரிசுத்த தீர்த்தத்தினால் முடித்துவைத்தார்கள் (52

प्रतिप्रयातेषु तपोधनेषु सुखादविज्ञातगतार्धमासान् ।
सीतास्वहस्तोपहृताग्र्यपूजान् रक्षःकपीन्द्रान्विससर्ज रामः ॥

பட்டாபிஷேகத்திர்க்காக வந்திருந்தவர்கள் விடை பெற்று சென்றபிறகு கொஞ்சகாலம் தன்னுடன் சௌக்கியமாய் வசித்துவந்த விபீஷணன் சுக்ரீவன் முதலியோருக்கு ஸீதையால் பரிசு அளிப்பிவித்து ராமன் அவர்களை ஊருக்கு அனுப்பினார். (53)

पितुर्नियोगाद्वनवासमेवं निस्तीर्य रामः प्रतिपन्नराज्यः ।
धर्मार्थकामेषु समां प्रपेदे यथातथैवावरजेषु वृत्तिम् ॥५४॥

பிதாவினுடைய உத்திரவுப்படி வனவாஸத்தை முடித்து ராஜ்யத்தை அடைந்த ஸ்ரீராமர் அறம்பொருள் இன்பங்களை

சரிவர நடத்துவது போல் தம்பிமார் மூவர்களிடமும் பக்ஷபாதமின்றி நடந்துவந்தார். (54)

—:* ॥ इति दुष्टनिग्रहो नाम तृतीयोंशः समाप्तः ॥ *:—

अच् सन्धिः ॥

உயிர் எழுத்துக்கள் ஒன்ரேடு ஒன்று சேர்ந்தால் பலவிதங்களாக மாருதல்களை அடையும்.

1. अ आ இவைகளுக்குப் பிறகு इ ई இவைகளிருந்தால் ए என்கிற மாருதலும், उ ऊ இவைகளிருந் தால் ओ என்கிறமாருதலும் உண்டாகின்றன.

उदाहरणं--तव + इदं = तवेदं । तव + ईशः = तवेशः ।
तव + उदकं = तवोदकं । मम + ऊहः = ममोहः ।

2. अ आ இவைகளுக்குப் பிறகு ऋ ॠ இவைகளிருந் தால் अर् என்றும் ऌ என்பதிருந்தால் अल् என்றும் மாருகிறது.

उ—णं तव + ऋणं = तवर्णम् । तव + ऌतकः = तवल्तकः ।

3. अ आ இவைகளுக்குப் பிறகு ए ऐ இவைகளிருந் தால் ऐ என்றும், ओ औ இவைகளிருந்தால் औ என்றும் மாருகிறது.

उ—णं तव + एषा = तवैषा । मम + ऐश्वर्यं = ममैश्वर्यम् ।
गंगा + ओघः = गंगौघः । मम + औषधं = ममौषधम् ।

4. इ, उ, ऋ, ऌ, இவைகளுக்குப்பிறகு தன்னினமல்லாத (असवर्ण) உயிர் எழுத்திருந்தால் வரிசை யாக य् व् र् ल् என்று மாருகின்றன.

उ—णं वारि + एतत् = वार्येतत् । मृदु + अन्नं – मृद्वन्नम् ।
पितृ + आगमः = पित्रागमः ।

5. अ, इ, उ, ऋ, लृ, இவைகளுக்குப்பிறகு தன்னினத்து உயிர் எழுத்துக்கள் (सवर्णाच्) இருந்தால் दीर्घः (அதாவது நீண்டுவிடுகிறது).

उ—णं मम + आशा = ममाशा । वारि + इदं = वारीदं । कटु + उदकं = कटूदकं । पितृ + ऋणं = पितृणम् ।

6. ए, ऐ, ओ, औ இவைகளுக்குப் பிறகு உயிர் எழுத்துக்கள் வந்தால் வரிசையாக * अय् , आय् , अव् , आव् , என்று மாறுகின்றன.

उ—णं गंगे + आयाहि = गंगयायाहि । गौर्यै + इदं = गौर्यायिदं । विष्णो + अत्र = विष्णवत्र । गुरौ + उत्कण्ठा = गुरावुत्कण्ठा ।

* अय् முதலான மாறுதல்களில் य् , व् , இவைகள் போய் விடலாம். அப்படிப்போனால் அங்கே மருபடி வேறு சந்திகள் வருகிறதில்லை. गंग आयाहि முதலியன.

7. द्विवचन த்திலிருக்கும் ई, ऊ, ए இவைகளும் अदस् சப்தத்திலிருக்கும் ई, ऊ இவைகளும் மாறுதலை அடைகிறதில்லை.

उ—णं-- रमे + आगच्छतं । हरी + एतौ । विष्णू + उभौ । अमी + अत्र ।

---

* இவைகளின் விசேஷவிதிகளை 2-வது பாகத்தில் காணலாம்.

हल् सन्धिः ॥

1. வர்க்கத்தின் (वर्ग) 1, 2, 3, 4, எழுத்துக்களுக்கு மேல் வர்க்கத்தின் 5-வது எழுத்திருந்தால் 5-வது எழுத்தாக மாருகிறது.

उ—णं वाक् + मम = वाङ्मम । तत् + मनः = तन्मनः ।

2. स् , त् , थ् , द् , ध् , न् , இவைகள் श् , च् , छ् , ज् , झ् , ञ् , இவைகளோடுசேர்ந்தால் स् முதலியவைகள் श् , च् , छ् , ज् , झ् , ञ् என்று மாருகின்றன.

उ—णं नमस् + चकार = नमश्चकार । मुहुस् + शेते = मुहुश्शेते ।

3. स् , तवर्ग இவைகள் ष, टवर्ग இவைகளோடு சேர்ந்தால் ष, ट वर्ग மாக மாருகின்றன.

उ--णं तत् + टीका = तट्टीका । मृद् + ढक्का = मृड्ढक्का । यशस् + षष्ठं = यशष्षष्ठम् ।

4. பதத்தின் கடைசியிலிருக்கும் म् என்பது अनुस्वार(ं) ஆகமாரும், மெய்யெழுத்து மேலிருந்தால்.

तम् + वन्दे = तंवन्दे ।

5. பதத்தின் கடைசியிலிருக்கும் चवर्ग ம் कवर्गமாக மாரும்.

उ—णं वाच् + सौन्दर्यं = वाक्सौन्दर्यं । त्वच् + सारः = त्वक्सारः ।

6. குறில் எழுத்திர்க்கு பிறகு ङ् ण् न् எழுத்துக்கள் ஒருபதத்தின் முடிவிலிருந்தால் அவைகளுக்குப்பிறகு உயிர் எழுத்துக்களிருந்தால் ङ् ण् न् இவைகள் இறட்டிக்கின்றன.

उ--णं सन् + अच्युतः = सन्नच्युतः । प्रत्यङ्ङात्मा ।
सुगण् + ईशः = सुगण्णीशः ।

7. பதத்தின் முடிவிலிருக்கும் स्, र् இவைகள் विस
மாக (:) மாறும்--यशस् = यशः । प्रातर् = प्रातः

8. பதத்தின் கடைசியிலிருக்கும் विसर्गம் स्, श्, இவை
களால் பின் துடரப்பட்டால் स् श् ஆக மாறு

उ—णं रामः + शेते = रामश्शेते । कविः + सरति =
कविस्सरति ।

9. अ என்பதற்கு विसर्ग இருந்து அதற்குப்பிறகு अ என
பது இருந்தாலும் ह् य् व् र् म् न्, वर्गத்தி
4, 3வது எழுத்துக்களிருந்தாலும் அந்த : विस
र्गம் उ என்று மாருகிறது.

उ--णं शिवः + अर्चति = शिवोर्चति । शिवः + नमति =
शिवोनमति ।

10. आ என்பதற்குப் பிறகு இருக்கும் विसर्गமானது
ह् य् व् र् எழுத்துக்களாலும், वर्गத்தின் 4,
3, எழுத்துக்களாலும் பின்தொடரப்பட்டால்
அந்த (:) विसर्ग போய்விடும். நஷ்டமாய்விடும்.

उ--णं देवा हसन्ति । देवायान्ति । देवा रटन्ति ।

11. एषः, सः இந்த இரண்டினுடைய विसर्गங்கள் மெய்
யெழுத்துக்களால் பின் துடரப்பட்டால் ஷ
विसर्गः போய் விடுகிறது.

एषः + रामः = एषरामः । सः + शिवः = सशिवः ।

समासः ॥

ஒரு பதம் மற்றொரு பதத்துடன் சேர்ந்தால் அதை समासः என்று சொல்லுவார்கள். அந்த समासம் அனேகமாய் 5-வகைப்படும்.

1. द्वन्द्वः । 2. कर्मधारयः । 3. तत्पुरुषः । 4. बहुव्रीहिः । 5. अव्ययीभावः ।

1. विशेषण विशेष्यभावத்தை அடையாத 2-அல்லது அனேக பதங்கள் சேர்ந்தால் द्वन्द्वं எனப்படும்.

   उ–णं रामश्च + लक्ष्मणश्च = रामलक्ष्मणौ ।

2. विशेषणविशेष्यங்களான அனேகம் சேர்ந்தால் कर्मधारयः எனப்படும்.

   उ–णं दीर्घश्चासौ दण्डश्च दीर्घदण्डः ।

3. வெவ்வேறு विभक्तिகளுள்ள विशेषणविशेष्यங்கள் (असमानाधिकरण विशेषण विशेष्याणां समासः) तत्पुरुषः எனப்படும்.

   उ–णं रामस्य + पुत्रः = रामपुत्रः ।

4. विशेषण विशेष्यभावத்தை அடைந்த அனேகம் प्रथमान्तங்கள் சேர்ந்து வேறொன்றை சொல்லுங்கால் बहुव्रीहिः எனப்படும்.

   उ–णं पीतं + अंबरं + यस्यसः = पीतांबरः ।

5. समीपं முதலான அர்த்தங்களை சொல்லும் अव्ययங்களுடன் மற்றபதங்கள் சேர்ந்தால் अव्ययीभावமெனப்படும்.

   उ–णं अनुवनं । यथाविधि ।

प्रयोगः ॥

प्रयोग ங்கள் அனேகமாய் 3 வகைப்படும்.

कर्तरिप्रयोगः, कर्मणिप्रयोगः, भावेप्रयोगः ।

1. (a) **कर्ता प्रथमान्तं, कर्म द्वितीयान्तं, क्रियापदं** இவைக ளிருந்தால் **सकर्मकर्तरिप्रयोगः ।**

उ--णं रामः रावणं अवधीत् ।

(b) **कर्ता प्रथमान्तं, क्रियापद**மிவைகளிருந்தால்**अकर्म-कर्तरि प्रयोगः** எனப்படும்.

उ--णं रामः वर्तते ।

2. **कर्ता तृतीयान्तं, कर्म प्रथमान्तं, क्रियापद** மிவைகளிருந் தால் **कर्मणिप्रयोगः** எனப்படும்.

उ--णं कुलालेन घटः क्रियते ।

3. **कर्ता तृतीयान्तं, क्रियापदं** இவைகளிருந்தால் **भावेप्रयोगः** எனப்படும்.

उ--णं रामेण स्थीयते ।

धातुः ॥

धातु (தாதுக்களை) **क्रियापदं** எனச் சொல்லுவார்கள்.

அந்த **धातु** க்கள் 10 வகுப்பாக பிறிக்கப்பட்டிருக்கின் றன. அவைகளில் 1, 4, 6, 10, வகுப்புக்களை எடுத்துக் காட்டுகிறோம். அந்த **धातु** க்களின்பேரில் நிகழ்காலத்தைக் குறிப்பதற்காக **लट्** என்பதையும், சென்ற காலத்தைக்குறிக்க **लङ्** என்பதையும், வருங்காலத்தைக் குறிக்க **लट्** என்பதை யும், கட்டளை முதலியவைகளைக் குறிப்பதற்காக **लिङ्** என் பதையும் மாத்திரமே இங்கு நிரூபிப்பது அவசியம். மற்ற வகுப்பு தாதுக்களையும் மற்ற லகாரங்களையும் இதின் 2-வது புத்தகத்தில் விசேஷித்து சொல்லப்போகிறோம். **लकार**ங்க

ளின் உருபுகளை धातुவுக்குப்பிந்தி சேர்க்கவேண்டியது. लकार உருபுகளுக்கும், धातुக்களுக்கும் நடுவில் முறையே 1, 4, 6, 10 இவ்வகுப்புகளுக்கு अ, य, अ, अय என்பவைகளைச்சேர்க்க வேண்டியது. இந்த लकारங்கள், परस्मैपदं, आत्मनेपदं என்று இருவகையுள்ளது.

இவற்றில் நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் परस्मैपदं உருபுகளும், आत्मनेपदं உருபுகளும் நிரூபிக்கப்படுகின்றன. அவைகளில் उत्तम, मध्यम, प्रथम என்று பேதங்களிருக்கின்றன,

		परस्मै			आत्मने	
நான் —उत्तम,	मि	वः	मः	इ	वहे	महे
நீ —मध्यम,	सि	थः	थ	से	इथे	ध्वे
அவன் —प्रथम,	ति	तः	अन्ति,	ते	इते	अन्ते

परस्मै

1	भवामि	भवावः	भवामः
	भवसि	भवथः	भवथ
	भवति	भवतः	भवन्ति

आत्मने

याचे	याचावहे	याचामहे
याचसे	याचेथे	याचध्वे
याचते	याचेते	याचन्ते

परस्मै

4	दीव्यामि	दीव्यावः	दीव्यामः
	दीव्यसि	दीव्यथः	दीव्यथ
	दीव्यति	दीव्यतः	दीव्यन्ति

आत्मने

दीप्ये	दीप्यावहे	दीप्यामहे
दीप्यसे	दीप्येथे	दीप्यध्वे
दीप्यते	दीप्येते	दीप्यन्ते

परस्मै

6	तुदामि	तुदावः	तुदामः
	तुदसि	तुदथः	तुदथ
	तुदति	तुदतः	तुदन्ति

आत्मने

तुदे	तुदावहे	तुदामहे
तुदसे	तुदेथे	तुदध्वे
तुदते	तुदेते	तुदन्ते

परस्मै

10	चोरयामि	चोरयावः	चोरयामः
	चोरयसि	चोरयथः	चोरयथ
	चोरयति	चोरयतः	चोरयन्ति

आत्मने

चोरये	चोरयावहे	चोरयामहे
चोरयसे	चोरयेथे	चोरयध्वे
चोरयते	चोरयेते	चोरयन्ते

இறந்தகாலத்தைக்குறிக்கும் लङ् என்பதின் உருபுகள். இங்கு ஒரு अ என்பதை தாதுவுக்குமுன் சேர்க்கவேண்டியது.

	परस्मै			आत्मने		
उ.	म्	व	म	इ	वहि	महि
म.	स्	तं	त	थाः	इथां	ध्वं
प्र.	त्	तां	अन्	त	इतां	अन्त

परस्मै

अभवं	अभवाव	अभवाम
अभवः	अभवतं	अभवत
अभवत्	अभवतां	अभवन्

आत्मने

अयाचे	अयाचावहि	अयाचामहि
अयाचथाः	अयाचेथां	आयाचध्वं
अयाचत	अयाचेतां	अयाचन्त

4, 6, 10 வகுப்புகளுக்கும் இதேமாதிரியாக உருவங்களை கற்கவேணும்.

வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் लृट् என்பதின் உருவங்கள்—

परस्मै

उ.	स्यामि	स्यावः	स्यामः
म.	स्यसि	स्यथः	स्यथ
प्र.	स्यति	स्यतः	स्यन्ति

आत्मने

स्ये	स्यावहे	स्यामहे
स्यसे	स्येथे	स्यध्वे
स्यते	स्येते	स्यन्ते

परस्मै

भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः
भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ
भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति

आत्मने

याचिष्ये	याचिष्यावहे	याचिष्यामहे
याचिष्यसे	याचिष्येथे	याचिष्यध्वे
याचिष्यते	याचिष्येते	याचिष्यन्ते.

4, 6, 10 வகுப்புகளுக்கும் இம்மாதிரியாக உருவங்கள் கற்க வேண்டும்.

கட்டளை முதலியவைகளைக் குறிக்கும் लिङ् என்பதின் உருவங்கள்—

	परस्मै			आत्मने		
उ	ईयं	ईव	ईम	ईय	ईवहि	ईमहि
म	ईः	ईतं	ईत	ईथाः	ईयाथां	ईध्वम्
प्र	ईत्	ईतां	ईयुः	ईत	ईयातां	ईरन्

परस्मै

भवेयं	भवेव	भवेम
भवेः	भवेतं	भवेत
भवेत्	भवेतां	भवेयुः

आत्मने

याचेय	याचेवहि	याचेमहि
याचेथाः	याचेयाथां	याचेध्वं
याचेत	याचेयातां	याचेरन्

4, 6, 10 வகுப்புகளுக்கு இம்மாதிரியாக உருவங்களைக் கற்கவேண்டும்.

பாடம் கற்பிக்கும் வழி.

पितुरनन्तरं— स्थितः ॥

கேழ்வை.	பதில்.
இங்கு எது क्रियापदं	प्रशशास—என்பது
அதற்கு என்ன அர்த்தம்	பரிபாலனம் செய்தார்.
யார்—	दशरथः—
எதை—	उत्तरकोसलान्
இதன் प्रयोगं என்ன	सकर्मकर्तरि प्रयोगः
இதில் कर्तृ विशेषणங்கள் எவைகள்	समाधिजितेन्द्रियः महारथः
	[स्थितः—
எங்கே இருக்கிறவர்	धुरि முன்பாக
எவர்களுக்கு	यमवतां अवतांच
என்ன செய்து	समधिगम्य उत्तरकोसलान्
எப்பொழுது	अनन्तरं
யாருக்கு	पितुः

இம்மாதிரியாக பாடங்களை தமிழில் சொல்லச்செய்து பிறகு संस्कृतभाषै யினால் கேழ்வைகளையும் பதில்களையும் கேட்டு வறவேணும்.

अ

अक्षः पु = ராவணன் குமாரன்

अग्रजन्मा पु = பிராமணன்

अग्निसंस्कारः पु = தகனம் செய்தல்

अंगना—स्त्री = பெண்பிள்ளை

अंगुलीयकं न = மோதிரம்

अध्वगः त्रि = வழிப்போக்கன்

अनघः त्रि = தோஷமற்றவன்

अनुजः त्रि = உடன்பிறந்த

अनुभावः पु = மகிமை

अन्वेषी पु = தேடுகிறவன்

अन्नम् न = சோறு

अपास्तः त्रि = தள்ளப்பட்டது

अपोढः त्रि = தாண்டப்பட்ட

अभिषेकः पु = ஸ்நாநம்

अभिज्ञानं न = அடையாளம்

अभ्रं न = மேகம்

अंबरं न = ஆகாயம், வஸ்திரம்

अंभः न = ஜலம்

अमृतं न = அமுதம்

अमोघः त्रि = பலனுள்ளது

अमात्यः पु = அமைச்சன்

अयुतं न = 10000 பதினாயிரம்

अर्चिः न स्त्री = பிரகாசம், ஜ்வாலை

अर्थी पु = யாசகன்

अर्णवः पु = சமுத்திரம்

अरिः पु = சத்ரு

अर्घः पु = பூஜை

अवन् पु = காக்கிறவன்

अवरजः त्रि = உடன்பிறந்த

अवस्था स्त्री = இருப்பு

अवासितः त्रि = முடிந்தது

अशनिः पु स्त्री = இடி

अश्रु न = கண்ணீர்

असवः पु = பிராணன்

अस्त्रं न = அம்பு

आ

आगमनं न = வரவு

आगमितः त्रि = வரவழிக்கப்பட்ட

आज्ञा स्त्री = உத்தரவு

आतुरः त्रि = தொந்தரவுள்ள

आदेशः पु = கட்டளை

आनन्दः पु = சந்தோஷம்

आपगा स्त्री = நதி

आप्तः त्रि = இஷ்டமுள்ள

आयातः त्रि = வந்த

आयुधं न = ஆயுதம்

आर्तः त्रि = பீடிக்கப்பட்ட

आश्रमः पु न = தவசிகள் குடிசை

आसन्नः त्रि = சமீபமான

आस्था स्त्री = அவா

इ

इन्दुः पु = சந்திரன்

इन्द्रः पु = தேவேந்திரன்

इन्द्रायुधं न = மேகத்தில் தெரியும் வில்

इष्टिः स्त्री = யாகம்

उ

उक्षितः त्रि = நனைக்கப்பட்ட

उग्रः त्रि = குரூரமான, சிவன்

उच्छिष्टः त्रि = உண்டமிச்சம

उत्तरः त्रि = பதில், மேலான

उत्सुकः त्रि = சந்தோஷமுள்ள

उदधिः पु = சமுத்திரம்

उदन्तः पु = கதை, விருத்தாந்தம்

उद्वेलः त्रि = கரைத்தாண்டின, அதிகமான

उपकारः पु = உபகாரம்

उपकार्या स्त्री = விடுதி

उपप्लुतः त्रि = தொந்தரவடைந்த

उपनीतः त्रि = சமீபம் கொண்டுவரப்பட்ட

उपनयनं न = ஓர்சடங்கு. சமீபமழைத்தல்

उपदेशः पु = போதித்தல்

उपलब्धः त्रि = அறியப்பட்ட, அடையப்பட்ட

उपहृत: त्रि = காணிக்கை, பலி

उष: न = காலை

उष्ण: त्रि = சூடான

ऋ

ऋणं न = கடன்

ऋतु: पु = இரண்டு மாதங்கள்

ऋत्विक् पु = யாகத்திற்கு உதவிசெய்ப
[வன்

ऋद्धि: स्त्री = சம்பத்து, மேலாயிருக்கும்
[தன்மை

ऋषि: पु = தவசி

ऋष्यश्रृंग: पु = ஒரு முனி

क

कमलं न = தாமரை

कलभ: पु = யானைக்குட்டி

कपाल: पु = மண்டை ஓடு

कर्ण: पु = காது

कपिश: त्रि = மஞ்சள் நிறம்

कबन्ध: पु न = ஓர் அரக்கன், தலை இல்
[லாத முண்டம், ஜலம்,

कपि: पु = குரங்கு

काम: पु = மன்மதன், ஆசை

कांक्षितं त्रि = விரும்பப்பட்ட

काननम् न = காடு

कालिका स्त्री = மேகவரிசை

काकपक्ष: पु = ஜில்பா

कार्मुक: पु = வில்லு

क्लान्त: त्रि = வாடினது

कांचनं न = தங்கம்

कांक्षी पु = விரும்புகிறவன்

कुलपति: पु = 100 சீடர் உள்ள ஆசான்

कुतूहलं न = சந்தோஷம்

कुंभ: पु = குடம்

कुंभजन्मा पु = அகத்தியர்

कुवलयं न = நைதல் பூ

कुलं न = சந்ததி, கூட்டம்

कुण्डलं न = காதணி
कृष्णः त्रि = கருப்பான
कृच्छ्रं न = கஷ்டம்
केतुः पु = கொடி
केतकं न = தாழை
कोविदः त्रि = அறிந்தவன்
कौशिकः पु = விசுவாமித்திரன்
क्रतुः पु = யாகம்
क्षणः पु = காலத்தினளவு உத்ஸவம்
क्षपा स्त्री = இரவு
क्षितिः स्त्री = பூமி
क्षिप्रं न = சீக்கிரம்
क्षीरं न = பால்
क्षुरप्रं न = கத்தி

ख

खरः पु = கடுமையான, கழுதை
खननं न = புதைத்தல்
खातं त्रि = பள்ளம், வெட்டப்பட்டது
खानिः स्त्री – தங்கச்சுரங்கம்
खट्वा स्त्री = கட்டில்

ग

गन्धः पु = வாசனை
गवाक्षं न = ஜன்னல்
ग्रहः पु = பிடித்தல், சூரியன் முதலான
[கிரகம்
ग्रहं पु न = வீடு
गण्डः पु = கன்னம், சிரங்கு
गिरिः पु = மலை
गुरुः त्रि = பெரியது, ஆசான்
गृह्णत् त्रि = பிடித்துக்கொள்ளுகிறவன்
गृध्रः पु = கழுகு

घ

घनः पु न = மேகம், நெருக்கமான
घृणा स्त्री = தயவு, வெட்கம்

च

चरुः पु = வடிக்காத அன்னம்

चलः त्रि = அசைவுள்ளது

चण्डः त्रि = குரூரமான திறமையுள்ளது

चापः पु = வில்லு

चित्रकूटः पु = ஒரு பர்வதம்

चोदितः त्रि = ஏவப்பட்ட, தூண்டப்பட்ட

छलं न = கபடம்

छद्म न = கபடம்

छविः स्त्री = காந்தி

छाया स्त्री = நிழல்

ज

जरा स्त्री = கிழத்தனம்

जवः पु = வேகம்

जनयित्री स्त्री = தாய்

जनस्थानं न = ஓர் காடு

जातवेदाः पु = அக்னி

ज्या स्त्री = பூமி, நாண்

ज्योतिः न = பிரகாசம்

ट

टंकः पु = கல்லு உளி

त

तपः न = தவம்

तमः न = இருள்

त्रयं न = மூன்று

ताटका स्त्री = தாடகை

तथाविधः त्रि = அப்மாதிரியான

त्यागः पु = கொடுத்தல்

तपोधनः पु = தவசி

तीर्णः त्रि = தாண்டப்பட்ட

तीक्ष्णः त्रि = கூரான

तोयं न = ஜலம்

तोरणं न = அரண்மனைவாசல்

द

दश त्रि = பத்து

दशा स्त्री = இருப்பு

दाशरथिः पु = ராமன்

द्विषत् त्रि = சத்ரு
द्रुमः पु = மரம்
दण्डका स्त्री = ஓர் காடு
दृप्तः त्रि = கொழுத்த
दीर्घनिद्रा स्त्री = மரணம்
द्विपः पु = யானை
द्विजः पु = பிராமணன்

ध

धाता पु = பிரமன்
धन्विन् पु = வில்லாளி
ध्वजः पु न = கொடி
धनुः न = வில்லு
धनदः पु = குபேரன்
धर्मः पु = தர்மம்

न

नक्तं = இரவு
नयनं न = கண்
नवः त्रि = புதிய
नन्दिग्रामः पु = ஓர் தேசம்
नामधेयं न = பெயர்
निदाघः पु = கோடை, வெய்யில்
नृपः पु = அரசன்
निनादः पु = சத்தம்
निबिडः त्रि = நெருக்கமான
निर्वृतिः स्त्री = சுகம்
निर्विष्टः त्रि = அனுபவிக்கப்பட்ட
निर्वाणः पु = முடிவு, மோக்ஷம்
निदेशः पु = கட்டளை
निग्रहः पु = அவமதித்தல்
निहितः त्रि = வைக்கப்பட்ட
निर्ममः त्रि = அகங்காரமற்ற
निश्चितः त्रि = தீர்மானம் செய்யப்பட்ட
निष्कर्षणः त्रि = வெளி எற்றல்
निमेषः पु = இமை கொட்டல்
नियोगः पु = ஏவுதல்

प

पङ्क्तिः स्त्री = வரிசை
पालः पु = காப்பவன்

प्रयतः त्रि = பரிசுத்தமான
प्रभुः पु = எஜமானன், பணக்காரன்
प्रजा स्त्री = ஜநம்
पृथिवी स्त्री = பூமி
पाकशासनः पु = இந்திரன்
पुत्रीया स्त्री = புத்திரனைக்கொடுக்கிற
पौलस्त्यः पु = ராவணன்
परिभूतः त्रि = அவமதிக்கப்பட்ட
पराक्रमः पु = வீரச்செயல்
प्रीतः त्रि = ஆசையுள்ள
पराङ्मुखः त्रि = அலக்ஷியமான
पुरुहूतः पु = இந்திரன்
पुष्पं न = பூ
प्राजापत्यः त्रि = பிரமனை தேவதையாக
[உடைய
प्रसूतिः स्त्री = பிறப்பு
प्रश्रयः पु = வணக்கம்
प्रबोधः पु = அறிவு
प्रणयी पु = சிநேகிதன்

पत्री पु = பறவை
पृथु त्रि = பெருத்த
पक्षः पु = அன்பு, இறகு
पवनः पु = காற்று
पेशलं त्रि = அழகான
पुरोधाः पु = உபாத்தியாயர்
पुरस्क्रिया = स्त्री பூஜை
पुरी स्त्री = பட்டணம்
पन्थाः पु = வழி
पलितं न = கிழத்தனவெளுப்பு
पादुका स्त्री = பாதுகை
पञ्चवटी स्त्री = ஓர் ஸ்தலம்
प्रकृतिः स्त्री = சுபாவம், காரணம்
पर्णशाला स्त्री = குடிசை
पौनरुक्त्यं न = இரட்டித்தல்
परिभवः पु = அவமானம்
प्रयासः पु = முயர்ச்சி
पापं न = தோஷம், பாவம்
पल्ली स्त्री = வேடன் சேரி

प्रवेशः पु=புகுதல்
पदातिः पु=காலாள்
पुरन्दरः पु=இந்திரன்

फ

फलं न=பழம்
फणा स्त्री=படம்
फणी पु=பாம்பு

ब

बन्धुजीवं न=ஓர் புஷ்பம்
बाधा पु स्त्री=உபத்திரவம்
ब्राह्मणः पु=பிராமணன்
बृन्दं न=கூட்டம்
बलं न=சேனை, கொழுப்பு
बलिः पु=பூஜை
बहुळः त्रि=அதிகம் கிருஷ்ணபக்ஷம்
बलाकिनी स्त्री=கொக்குடன் கூடியது

भ

भित्तिः स्त्री=சுவர்
भयं न=பயம்
भगवान् पु=பகவான்
भुवनं न=உலகம், ஜலம்
भुजः पु=கை
भार्गवः पु=பரசுராமன்
भीषणं त्रि=பயமான

म

मदः पु=கொழுப்பு
मणिबन्धः पु=கிரீடம்
मखः पु=யாகம்
मलीमसः पु=அழுக்கான
मनः न=மனது
मार्गणः पु=அம்பு
मर्त्यः पु=மனிதன்
मदनः पु=காமன்
मरुत् पु=வாயு, தேவர்கள்
मेघः पु=மேகம்
माहषी स्त्री=அரசன் பெண்ஜாதி

मार्गः पु = வழி
मेखला स्त्री = ஒட்டியாணம்
माया स्त्री = மாயை
मखः पु = யாகம்
मैथिलः पु = ஜனகர்
मतङ्गजः पु = யானை
मही स्त्री = பூமி
मुदितः त्रि = சந்தோஷமுள்ள
मनः न = மனது
मलयः पु = ஓர் பர்வதம்
मूर्धा पु = தலை
मृगः पु = மான்
मैथिली स्त्री = ஸீதை
मनोरथः पु = இஷ்டம்
मारुतिः पु = ஹநுமான்
मन्दिरं न = வீடு

य

यतात्मा पु = தவசி
यमवान् पु = மனதை அடக்கினவன்
यूपः पु = யாகத்தில் பசுவைக்கட்டும் மரம்

र

रणः पु = யுத்தம்
रक्षः न = அரக்கன்
रन्ध्रं न = ஓட்டை
रविसुतः पु = சுக்ரீவன்
राजन् पु = அரசன்
रावणः पु = ராவணன்
रुदन् पु = அழுகிறவன்
रुद्रः पु = சிவன்

ल

लंका स्त्री = லங்கை
लवणं न = உப்பு
लब्धवर्णः पु = பண்டிதன்
लंबितः त्रि = பிடிக்கப்பட்ட
लोकः पु = ஜனம், உலகு

व

वासवः पु = இந்திரன்
विसृष्टः त्रि = விடப்பட்ட
वर्त्म न = மார்க்கம்
विषयः पु = தேசம், விஷயம்
वरः पु = மேலான, மாப்பிள்ளை
वियोगः पु = பிரிவு
विराधः पु = ஓர் அரக்கன்
वसुधा स्त्री = பூமி
विन्ध्यः पु = ஓர் மலை
व्याली स्त्री = பாம்பு
वैरूप्यं न = மூளியாக்குதல்
विजयः पु = வெற்றி
विदीर्णः त्रि = பிளந்த
विघ्नः पु = இடையூர்
व्यापत्तिः स्त्री = மரணம்
वधः पु = கொல்லுதல்
व्यसनं न = துக்கம்
वाली पु = வாலீ

वीरः पु = சூரன்
वैदेही स्त्री = ஸீதை
विचिन्वन् पु = தேடுகிறவன்
विषम् न = விஷம்
विजृंभितः त्रि = பரவின
विश्लिष्टः त्रि = பிரிந்த, நழுவின
वक्षः न = மார்பு
वृथा = வீண்
वरूथिनी स्त्री = சேனை
वचः न = வார்த்தை
वाक्यं न = வாக்கியம்
वादी पु = வாதம் செய்கிறவன்
व्रणः पु = புண்
वेदना—स्त्री = உபத்திரவம்
वर्षं न = மழை
विमानं न = ஆகாயத்தில் செல்லுகிற ஓர் ரதம்
विज्ञातः त्रि = அறியப்பட்ட
वृत्तिः स्त्री = பிழைப்பு.

वेला स्त्री = கடல் எல்லை
वध्यः त्रि = கொல்லத்தகுந்த
विशांपतिः पु = அரசன்
वनिता स्त्री = பெண்
वेदिः स्त्री = பரிசுத்த பூமி
विष्टपं न = உலகம்
वाग्यतः त्रि = பேசாத
वशी पु = இந்திரிய ஜயம்செய்தவர்

श

शर्वः पु = சிவன்
शर्वरी स्त्री = இரவு
शापः पु = ஆணை
शरत् स्त्री = வருஷம், சரத்காலம்
शृंगी पु = பர்வதம்
शल्यं न = உபத்திரவம்
शिखरी पु = பர்வதம்
शैलः पु = பர்வதம்
शरः पु = பாணம்
शिरः न = தலை
शीलं न = ஒழுக்கம்
श्रीः स्त्री = சம்பத்து
शान्तिः स्त्री = ஒழிவு
शिखण्डकः पु = ஜில்பா
श्रोणिः स्त्री = இடுப்பு
शकलः पु = துணுக்கு
श्रवणं न = கேழ்வை
शुल्कः पु = கிரயத்துகை
शान्तिः स्त्री = ஒழிவு

स

समयः पु = சமயம்
समा स्त्री = வருஷம்
सखी स्त्री = தோழி
सत्यं न = உண்மை
समरः पु = யுத்தம்
सर्गः पु = சிருஷ்டி
समासन्नः त्रि = சமீபமான

सन्तानः पु = குலம், வரிசை
संगमः पु = சேர்க்கை
सन्देशः पु = செய்தி
संसारः पु = குடும்பம்
सन्ध्या स्त्री = சந்தி
स्थली स्त्री = சீர் திருத்தப்படாத பூமி
संरंभः पु = முயற்சி
स्नेहः पु = சிநேகம்
संश्रुतः त्रि = உறுதி சொல்லப்பட்டது
स्वसा स्त्री = தங்கை
सुग्रीवः पु = ஒரு குரங்கு
संपातिः पु = ஜடாயுவின் தமையன்
सागरः पु = சமுத்திரம்
सोढः त्रि = பொருத்துக்கொள்ளப்பட்ட,
[சகிக்கப்பட்ட
सेतुः पु = அணை
स्वप्नः पु = தூக்கம்
सुरभिः त्रि = வாஸனையுள்ளது
सौमित्रिः पु = லக்ஷ்மணன்

सुरा स्त्री = கள்ளு
स्वरः पु = குரல்
स्रुक् स्त्री = யாகபாத்திரம்
सांयुगीनः पु = யுத்தத்தில் ஏற்பட்ட
संभृतः त्रि = தயாரான
सारः पु = பலமான
स्वं त्रि = பணம், தன்னுடையது, உடமை

ह

हृतः त्रि = அபகரிக்கப்பட்ட
हरिः पु = விஷ்ணு, இந்திரன்
हस्तः पु = கை
हारियुग्यः पु = பச்சைக்குதிரையுள்ள
हीनः त्रि = குறைந்தவன்
हारः पु = மாலை
हस्तिन् पु = யானை
ह्रीः स्त्री = வெட்கம்
हतः त्रि = கொல்லப்பட்டது
हानिः स्त्री = குறைவு

धातवः

1 ईक्ष्—ईक्षते—आ = பார்த்தல்

8 कृ—करोति—प आ = செய்தல்

1 कृष्—कर्षति—प = இழுத்தல்

1 खन्—खनति—प = தோண்டுதல்

आ (2) ख्या—ख्याति—प = சொல்லுதல்

9 ग्रह्—गृह्णाति—प = எடுத்தல்

1 घ्रा—जिघ्रति—प = முகருதல்

4 जन्—जन्यते—आ = உண்டாகுதல்

1 जि—जयति—प = ஜயித்தல்

1 जीव्—जीवति—प = பிழைத்தல்

9 ज्ञा—जानाति—प आ = அறிதல்

8 तन्—तनोति—प आ = விஸ்தரித்தல்

4 तुष्—तुष्यति—प = சந்தோஷித்தல்

1 दह्—दहति—प = கொளுத்தல்

4 दुष्—दुष्यति—प = கெடுதல்

6 दिश्—दिशति—प = கொடுத்தல்

1 दृश्—पश्यति—प = பார்த்தல்

3 धा—दधाति—प = போஷித்தல்

1 धृ—धरति—प = தரித்தல்

1 पत्—पतति—प = விழுதல்

1 पच्—पचति—प = சமைத்தல்

4 पद्—पद्यते—आ = ஆகுதல்

9 बध्—बध्नाति—प = கூட்டுதல்

2 ब्रू—ब्रवीति—प = சொல்லுதல்

1 भू—भवति—प = இருத்தல்

1 भज्—भजति—प आ = அடைதல்

7 भुज्—भुङ्क्ते—आ = புஜித்தல் அனுப [வித்தல்

4 मन्—मन्यते—आ = எண்ணுதல்

10 मन्त्र—मन्त्रयते-आ = ஆலோசித்தல்

6 मूर्छ—मूर्छति—प = பறவுதல்

2 या—याति—प = போகுதல்

1 याच्—याचते—आ प = யாசித்தல்

4 युज्—युज्यते—आ = சேர்த்தல்

1 रभ—रभते—आ = ஆரம்பித்தல்

7 रुध्—रुणद्धि—प आ = தகைதல்

1 लभ्—लभते—आ = அடைதல்

6 लुप्—लुंपति—प = நசித்தல்

1 वह्—वहति—प आ = அடைதல்
[போகுதல்

6 विश्—विशति—प = பிரவேசித்தல்

9 विष्—विष्णाति—प = பறவுதல்

1 वृत्—वर्तते—आ = இருத்தல்

4 शम्—शाम्यति—प = சாந்தமாகுதல்
[ஒழித்தல்

4 शिष्—शिष्यति—प = மிச்சமாகுதல்

2 शास्—शास्ति-प = கட்டளைசெய்தல்

5 श्रु—श्रृणोति—प = கேழ்வி

2 सू—सूयते—आ = பிரசவித்தல்

1 सह्—सहते—आ = பொருத்தல்

1 सद्—सीदति—प = இளைத்தல்

1 स्मृ—स्मरति—प = நினைத்தல்

1 स्था—तिष्ठति—प - இருத்தல்

1 स्वज्—स्वजते—आ = கட்டிக்கொள்
[ளுதல்

2 हन्—हन्ति—प = கொல்லுதல்

4 हृष्—हृष्यति—प = சந்தோஷித்தல்

3 हा—जहाति—प = விடுதல்

3 हु—जुहोति—प = ஹோமம்செய்தல்

1 हृ--हरति--प = அபகரித்தல்

Copies can be had from

S. K. CHAKRAPANI AYYANGAR.

Kottaiyur Kumbakonam.